

2014-10-29

Allt eller inget...

Vi ser dom allt oftare i vår vardag. Vid affärerna i 2014 års Sverige – Tiggarna.

Tiggare jag möter sitter där tysta utan vare sig ha en utsträckande öppen hand, eller beväpnad med en skylt innehållande en vädjande text. Ibland liknar dom en hög trasor som slängts i ett hörn till allmän bekdning. Dom spelar på vårt samvete...

Senast i morse hörde jag på Stockholmsradion att allt fler blivit irriterade på att se dom.

Innan dess hörde jag prat om dom när dom togs upp som ämne i Eskilstunas kommunfullmäktige.

Javisst, jag tillhör människorna som väljer att titta bort/inte låtsas som om dom finns.

Jag ser dom när jag går in och när jag går ut ur affären. Det där som man tidigare bara sett i TV-reportage från andra sidan jorden, så långt bort, så överklig kontrast till min Sverigestandard. Men nu finns verkligheten i min och din vardag och spelar på vårt samvete.

Min inställning är färgad, påverkad av massmedia, som gjort att jag tagit beslut utifrån något som jag egentligen inte representerar. Jag som person brukar måna om min omgivning och vara generös. Det har i mitt liv varit fler fighter jag valt att ta för att försvara min omgivning. En välmening för en medmänniska. Det viktigaste har inte varit att jag känt dom närmare utan det enda viktiga har varit att dom blivit orättvist behandlade. Det har påverkat andra i min omgivning att då se mig som givmild och som en sorts rättsskämpe. Så mitt nuvarande handlade mot tiggarna är något som i allra högsta grad stider mot mitt JAG...

Jag har blivit påverkad av massmedia när dom skrivit om kända insamlingsorganisationers höga chefer och dess miljonlöner, att insamlingar inte når dom hjälplösa alls eller inte i den utlovade omfattningen. Detta har lett till att jag blivit mindre positiv till att bidra till dom organisationerna. Jag har också blivit påverkad av massmedia när dom avslöjat ligor som placerat ut tiggare och sedan själva tagit pengarna från tiggarna. Detta gjorde att jag valde mitt beteende att titta bort eller att inte låtsas om tiggaren som jag möter vid affären. Hur ska jag veta att mina pengar inte når en organisation som bara nyttjar tiggare, har för mig varit ursäkten.

Nej, detta är ingen kritik på varken massmedia eller den som inte tänker/handlar som jag. Men jag ville ändå dela med mig av min förändrade inställning till något som de flesta möts av idag.

Det kanske rent av är nyttigt för oss svenskar att se misär på nära håll istället för bara via dumberken då vi åter igen lätt kan välja att titta bort genom att byta till en mer underhållande kanal. Vi lever i ett väldigt skyddat samhälle. Fri från att dagligen se misär med undantag för dom A-lagare man passerar. Så tiggarna som allt mer ökar i antal kan vara en ständig påminnelse för oss svenskar om att vara mer tacksamma för hur vi lever och allt vi har, när vi springer för att köpa den där nödvändiga 50-tumsteven med den senaste tekniken som man drömt om så länge...

En påminnelse om att det finns människor med mycket sämre vardag än oss. Dom drömmer inte om 50-tummaren. Dom drömmer om mat för dagen och trygghet för sig själv och de sina.

Ett helt annan vardag än vår. Att tigga för dom kanske betyder allt eller inget. Ett liv eller att gå förlorad.

Jag kollade mitt bankkontoutdrag hur många gånger jag brukar handla i en affär under en månad. Antalet 50 hade jag snart räknat ut. Om jag varje gång av dessa 50 skulle skänka 10:- i form av pengar, något att äta eller något att ha på sig, så skulle det bli 500:-/månad. Skulle jag varje gång jag handlade dessa 50 gånger skrika hej vilt om det vid dessa tillfällen kosta mig 10:- extra. Nej, det skulle jag inte. Jag tror inte många andra i Sverige heller skulle göra det...

Så i morse bestämde jag mig för att byta inställning – Att välja att SE misären, SE människan.

Visst kanske jag blir blåst av någon liga som placerar ut utnyttjade tiggare. Men tänk om endast en av de olika tiggarna verklig ÄR en tiggare. Någon som representerar misären som dom visar upp. Att personen får alla pengarna själv och inte en organisation. Skulle det då inte vara värt att bidra med något...? Den riktiga tiggaren kanske just har allt eller inget att vinna på att tigga. Undrar om någon skulle VÄLJA att åka till ett främmande land för att tigga om dom inte verkligen behövde det...

Mitt nya synsett handlar om att SE människan utan att tänka något OM. JAG behöver inte ta ansvar för om det finns någon organisation för jag behöver bara känna att jag bidrar med NÅGOT. Det är ingen som tvingar mig att ge och hade det varit så, så hade dom säkert tagit mer än 10:-, och kanske även gjort mig rädd för gå ut. Jag gör det av egen fri vilja, för det är min inställning att jag verkligen vill hjälpa min omgivning. Till min omgivningen hör även tiggarna.

Med min nya inställning cyklade jag till jobbet. I min högra ficka hade jag placerat mynt att ge bort. Innan jobbet gick jag in på den närbelägna affären. Just denna tid fanns ingen tiggare där utanför affären. Väl inne hittade jag vantar för 10:-/st. Hade jag varit religiös hade jag nog trott att någon hört min bön...

Jag köpte det jag skulle ha till mig själv och 3 par vantar.

Vantarna la jag i en plastpåse som jag packade in i min ryggsäck som är min ständiga följeslagare. Då har jag dom att ge bort när det är kallt, med dessa vantar i väskan finns det nu också alltid ett par 10:or.

På vägen hem cyklade jag till en annan affär och där satt en tiggare en bit från entren, jag la 10:- i hans mugg, han tittade upp och log. Jag log tillbaka och var stolt för att jag bestämt mig...

Avslutningsvis vill jag åter igen säga att detta är absolut ingen kritik till dig som väljer att inte ge till tiggare. Jag förstår precis hur du tänker – jag har tänkt och agerat på samma sätt som du och ingen negativ uppfattning av ditt sätt att tänka/agera.

Ludvig Jansson
En Eskilstunabo

(förkortat variant till Eskilstuna Kuriren)

Allt eller inget...

Vi ser dom allt oftare i vår vardag. Vid affärerna i 2014 års Sverige – Tiggarna.

Tiggarna jag ser sitter tysta utan vare sig ha en utsträckande öppen hand eller skylt med vädjande text. Dom spelar på vårt samvete...

Jag tillhör människorna som väljer att titta bort/inte låtsas som om dom finns.

Jag ser dom när jag går in och ut ur affären. Det där som man tidigare bara sett i TV-reportage från andra sidan jorden, så långt bort, så överklig kontrast till min Sverigestandard. Men nu finns verkligheten i min och din vardag och spelar på vårt samvete.

Min inställning är påverkad av massmedia som gjort att jag tagit beslut utifrån något som jag egentligen inte representerar. Jag som person brukar måna om min omgivning, vara generös. Fler fighter jag valt att ta för att försvara min omgivning. Det har påverkat andra i min omgivning att då se mig som givmild och som en sorts rättskämpe. Så mitt nuvarande handlade mot tiggarna är något som i allra högsta grad strider mot mitt JAG...

Jag har blivit påverkad när det skrivits om kända insamlingsorganisationers höga chefer och dess miljonlöner, att insamlingar inte når dom hjälplösa alls eller inte i den utlovade omfattningen. Detta har lett till att jag blivit mindre positiv till att bidra till dom organisationerna.

Jag har också blivit påverkad av när det avslöjats ligor som placerat ut tiggare och sedan själva tagit pengarna från tiggarna. Detta gjorde att jag valde mitt beteende att titta bort. Ursäkten att inte ge är ”Hur ska jag veta att mina pengar inte når en organisation som bara nyttjar tiggare?”.

Nej, detta är ingen kritik på varken massmedia eller den som inte tänker/handlar som jag. Men jag ville ändå dela med mig av min förändrade inställning till något som de flesta möts av idag.

Det kanske rent av är nyttigt för oss svenskar att se misär på nära håll istället för bara via dumburken då vi åter igen lätt kan välja att titta bort genom att byta till en mer underhållande kanal.

Så i morse bestämde jag mig för att byta inställning – Att välja att SE misären, SE människan.

Visst kanske jag blir blåst av någon liga som placerar ut utnyttjade tiggare. Men tänk om endast en av de olika tiggarna verklig ÄR en tiggare. Någon som representerar misären som dom visar upp. Att personen får alla pengarna själv och inte en organisastion. Skulle det då inte vara värt att bidra med något...?

Utanför en affär samma dag så fick jag chansen att att ge 10:-. Han tittade upp och log. Jag log tillbaka och kände mig stolt för att jag bestämt mig. Kanske betyder hans tiggeri allt eller inget...

Ludvig Jansson

Eskilstunabo